

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lenky Oulíkové a soudců Mgr. Věry Pazderové, LL.M., M.A., a JUDr. Davida Krysky, Ph.D., ve věci

žalobce: **J. P.**
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, Kolín

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 1. 2023, č. j. 106821/2022/KUSK/HRO,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Městský úřad Český brod (dále jen „městský úřad“) vyrozuměl žalobce oznámením ze dne 14. 1. 2022 o tom, že ke dni 7. 1. 2022 dosáhl celkového počtu 12 bodů v registru řidičů, a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu.

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

2. Žalobce nesouhlasil s provedenými záznamy bodů v registru řidičů a dne 26. 1. 2022 proti nim podal námitky, v nichž žádal o doplnění spisového materiálu o rozhodnutí, kterými měl být uznán vinným z předmětných přestupků.
3. Městský úřad si vyžádal namítané pokutové bloky (ze dne 28. 5. 2021, B1531574, a ze dne 7. 1. 2022, B1532522) a kopii trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 11. 3. 2021, sp. zn. 1 T 138/2020, a založil je do správního spisu.
4. V průběhu řízení obdržel městský úřad dne 18. 3. 2022 žalobcův návrh na zahájení přezkumného řízení proti rozhodnutí vydanému v blokovém řízení dne 7. 1. 2022. Následně Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Libereckého kraje, jakožto nadřízený orgán sdělila městskému úřadu, že důvody pro zahájení přezkumného řízení neshledala.
5. Žalobce se dne 6. 7. 2022 vyjádřil k podkladům pro rozhodnutí. Obecně uvedl, že pokutové bloky musí být vyplněny se všemi náležitostmi. Na bloku musí být uveden popis přestupkového jednání, přičemž nepostačí uvést zkratkovitá označení. Zdůraznil také povinnost správních orgánů dodržovat zásadu předvídatelnosti.
6. Městský úřad na základě podkladů ve spise neshledal v namítaných pokutových blocích žádná pochybení a rozhodnutím ze dne 13. 7. 2022, č. j. MUCB 37243/2022, námitky zamítl jako nedůvodné. V rozhodnutí zrekapituloval tři delikty, kterých se žalobce dopustil – dva přestupky ve dnech 28. 5. 2021 a 7. 1. 2022 a jeden trestný čin dne 27. 3. 2021. Po porovnání vyžádaných pokutových bloků s oznámeními o uložení pokut městský úřad uzavřel, že pokutové bloky obsahují všechny potřebné náležitosti pro zaznamenání bodů, a proto potvrdil provedené záznamy 7 bodů ke dni 27. 3. 2021, 2 bodů ke dni 28. 5. 2021 a 3 bodů ke dni 7. 1. 2022.
7. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, v němž uplatnil převážně totožnou argumentaci, na níž později vystavěl i svou žalobu.
8. Žalovaný zamítl odvolání v záhlaví označeným rozhodnutím. S prvostupňovým rozhodnutím se zcela ztotožnil a neshledal žádné vady, které by zakládaly jeho nezákonnost. Zdůraznil, že je nezbytné odlišovat řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů od řízení o jednotlivých přestupcích. Z rozsudku NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, vyplývá, že předmětem řízení o námitkách je posouzení, zda byly záznamy bodů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí či zda počet zaznamenaných bodů odpovídal spáchanému přestupku. Správnost a zákonnost podkladových rozhodnutí se v řízení o námitkách nepřezkoumává.
9. Závěrem žalovaný shrnul, že namítané pokutové bloky obsahují veškeré náležitosti stanovené pro takovýto druh rozhodnutí, jsou řádně vyplněny ve všech kolonkách a jejich správnost byla na místě stvrzena podpisem žalobce. Žalovaný stejně jako městský úřad dospěl k závěru, že oba pokutové bloky jsou způsobilými podklady k zápisu příslušného počtu bodů v kartě řidiče.

II. Obsah žaloby

10. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
11. Namítl, že žalovaný nerespektoval odvolací důvody a ignoroval předložené důkazy a návrhy. Závěr žalovaného, že v námitkovém řízení nelze důkladně zkoumat kvalitu a formální správnost jednotlivých pokutových bloků, podle něj není správný. Pro některé

správní orgány to je běžnou správní praxí (na podporu tohoto tvrzení žalobce doložil několik anonymizovaných rozhodnutí Městského úřadu Hlučín, Městského úřadu Černošice, Magistrátu města Kladna a Krajského úřadu Jihočeského kraje vydaných v odlišných námitkových řízeních). Podle zásady legitimního očekávání by měly správní orgány rozhodovat ve věcech se shodnými nebo obdobnými znaky shodně, měla by tedy u třinácti krajských úřadů v České republice existovat srovnatelná rozhodovací praxe. Je nepřijatelné, aby týž správní orgán s odlišnou místní působností rozhodoval diametrálně odlišně, neboť to popírá princip rovnosti před zákonem.

12. V odvolání žalobce namítl, že jednotlivé podklady (pokutové bloky) jsou nezpůsobivé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalovaný v rozporu s výše uvedenou praxí uvedl, že tyto podklady posoudit nemohl, a posoudil pouze oznámení od věcně příslušného oddělení policie. Takové oznámení však není dostatečným důkazem a je třeba jej vždy porovnat i s rozhodnutím, kterého se týká. V opačném případě hrozí, že bude rozhodnutí založeno na lidské chybě nebo zvlášti správního orgánu. Žalobce souhlasí s tím, že blokové řízení a rozhodnutí v něm vydaná mají svá specifika. Ta nicméně nemohou omluvit zjevné nedostatky rozhodnutí. Z přiložených bloků G 1498901 a F 0832677 vyplývá, že nesplňovaly požadavky na individualizaci skutku, naopak v případě bloku C 1404971 byly dodrženy všechny zákonné požadavky (žalobce tyto bloky týkající se jiných osob přiložil). Je tedy zřejmé, že i přes specifika tohoto typu řízení lze vydat blok se všemi zákonem stanovenými požadavky tak, aby byly patrné údaje o přestupci, místu a době spáchání přestupku, právní kvalifikaci a povinnosti, kterou přestupce porušil. To, že přestupce pokutový blok podepsal, neznamená, že potvrzuje jeho úplnost a správnost. Není totiž možné, aby přestupce odpovídal za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem ani aby správní orgán požadoval po přestupci takovou znalost práva, aby mohl na případnou nesprávnost upozornit.
13. Blok není podle žalobce způsobivý v následujících případech. Není-li patrné, k jakému přestupku mělo dojít, přičemž nelze akceptovat užívání nesrozumitelných zkratk. Pouze ze slov „rychlost“ případně „rychlost v obci“, či ze zkratk „R“ nebo „RJ“ nelze dovodit, jaká skutková podstata měla být naplněna. Tedy zda šlo o nedodržení maximální povolené rychlosti v obci podle § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), o nedodržení maximální povolené rychlosti mimo obec podle § 18 odst. 3 tohoto zákona, nebo o nedodržení maximální povolené rychlosti stanovené dopravní značkou ve smyslu § 4 písm. c) téhož zákona. Dále též není-li s jistotou zřejmé kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, což je rozhodující pro určení, zda má být přestupek řešen podle zákona o silničním provozu, nebo podle jiného zákona. A v neposlední řadě tehdy, nejsou-li údaje uvedeny natolik čitelně, srozumitelně a přehledně, aby rozhodnutí vůbec mohlo být přezkoumáno.
14. Žalobce dále namítá nedostatky dvou pokutových bloků, které označuje pouze datem, a to bloků ze dne 7. 1. 2022 a ze dne 28. 5. 2021. V pokutovém bloku ze dne 7. 1. 2022 spatřuje nedostatek v kolonce č. 9, kde není uvedeno místo, kde má být uhrazena uložená sankce. Na pokutovém bloku tak podle žalobce nejsou uvedeny veškeré předepsané náležitosti a rozhodnutí nesplňuje formální požadavky kladené zákonem na tento druh rozhodnutí. Dále v kolonce č. 12 absentuje podpis přestupce, a rozhodnutí tak podle žalobce nemohlo nabýt právní moci.
15. Pokutovému bloku ze dne 28. 5. 2021 žalobce vytýká zejména to, že není vlivem zápisu zjevné místo spáchání přestupku ani popis přestupkového jednání. Údaje na rozhodnutí

nelze porovnat s údaji na oznámení o uložení blokové pokuty a nemůže se jednat o podklad způsobilý pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.

16. U obou pokutových bloků tak shodně (a převážně velice obecně) žalobce zpochybňuje jejich způsobilost být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání vůbec vymezeny a podle žalobce není bez důvodných pochybností patrné komu a zejména kdy, kde a za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení.

III. Vyjádření žalovaného

17. Žalovaný nesouhlasí s námitkou, že nerespektoval odvolací důvody. Žalobcem již v odvolacím řízení doložená rozhodnutí různých správních orgánů nejsou relevantní, neboť v případě žalobce nedošlo ani k jednomu z pochybení v pokutových blocích, k nimž došlo v těchto jiných kauzách. K námitce legitimního očekávání a předvídatelnosti rozhodnutí žalovaný odkázal na rozsudek Krajského soudu v Ostravě (*pozn. soudu*: mylně žalovaným označený jako rozsudek Nejvyššího soudu) ze dne 11. 1. 2018, č. j. 22 A 156/2016-31.
18. Za nedůvodnou žalovaný považuje též námitku nezpůsobilosti podkladů pro záznam. Tuto námitku žalobce vymezil velmi nespecificky a obecně. Tvrzení žalobce, že se žalovaný jednotlivými pokutovými bloky nezabýval z napadeného rozhodnutí nevyplývá. Žalovaný naopak posoudil veškeré záznamy bodů a konstatoval, že z jednotlivých oznámení o uložení pokut, jako podkladů pro záznam bodů v registru řidičů, jsou ve všech zcela patrná a jasná protiprávní jednání. Současně posoudil i jednotlivé pokutové bloky. V případě rozhodnutí o přestupku projednaném v blokovém řízení se jedná o věc pravomocně rozhodnutou, o které správním orgánům v námitkovém řízení nepřísluší vytvářet si vlastní úsudek, s výjimkou toho, zda byl s ohledem na projednaný přestupek zapsán správný počet bodů.
19. U každého dílčího pokutového bloku pak žalovaný dospěl k závěru, že v nich bylo řádně vyplněno jméno, příjmení, rodné číslo či datum narození, adresa místa pobytu a také číslo dokladu žalobce, na základě kterého byla ověřena jeho totožnost. Přestupky a jejich skutková podstata byly zcela přesně specifikovány, a to jak slovním vyjádřením, tak i uvedením přesného paragrafového znění. Přestupky byl s žalobcem projednány a žalobce se vším souhlasil, což potvrdil výslovně svým podpisem. Ve všech pokutových blocích je též správně uvedena výše pokut, stejně jako je uvedeno jméno a příjmení, služební či identifikační číslo a podpis oprávněné úřední osoby. Všechny pokutové bloky jsou také označeny datem a místem vydání, spolu s uvedením data, místa a času přestupku.
20. Žalovaný je toho názoru, že oba správní orgány postupovaly v souladu s hmotně právními i procesně právními předpisy. Proto má za to, že žaloba není důvodná.

IV. Posouzení žaloby soudem

21. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas (napadené rozhodnutí bylo zástupci žalobce doručeno dne 9. 1. 2023, žaloba byla podána dne 7. 2. 2023), osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny požadované formální náležitosti. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v rozsahu a mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť se účastníci k výzvě soudu podle druhé věty citovaného ustanovení nevyjádřili, a tedy s takovým procesním postupem implicitně souhlasili.
22. Žaloba není důvodná.

23. Soud úvodem předesílá (a v případě žalobců zastoupených advokátem JUDr. Radkem Bechyně tak činí již poněkoličtější), že žaloba obsahuje v převážné většině žalobní body, které poukazují pouze na typové nedostatky náležitosti pokutových (příkazových) bloků, aniž by byly dostatečně individualizovány a vztaženy ke konkrétnímu případu. Lze se proto domnívat, že jednotlivé námitky vůči pokutovým blokům míří takřka „naslepo“. Soudu je známo, že žalobcův zástupce používá formulářové typy žalob se stále stejnými formulacemi. Soud proto připomíná, že správní soudnictví je ovládáno zásadou dispoziční a koncentrační; od žalobce, který vymezuje hranice soudního přezkumu, se tedy oprávněně žádá procesní zodpovědnost. Soud za něj nesmí nahrazovat jeho projev vůle a vyhledávat na jeho místě vady napadeného správního aktu (není-li k jejich přezkumu vázán z úřední povinnosti). Žalobní bod je proto způsobilý k projednání v té míře obecnosti, v níž je formulován. Míra precizace žalobních bodů pak do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod – byť i vyhovující – obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta (rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS, body 31 a 32).
24. Otázkou přezkumu podkladů pro záznam bodů v registru řidičů se správní soudy již opakovaně zabývaly (srov. např. rozsudky NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, ze dne 19. 6. 2020, č. j. 5 As 187/2017-62, nebo ze dne 31. 7. 2020, č. j. 5 As 20/2019-42). Ustálená judikatura důsledně rozlišuje na jedné straně řízení o jednotlivých přestupcích (v podobě příkazního či standardního přestupkového řízení) oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou totiž odlišné.
25. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu.
26. Správní orgán v řízení o námitkách naopak zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. V řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů tak nelze přezkoumávat skutkový stav a právní kvalifikaci přestupku vyplývající z pokutového (resp. příkazového) bloku. Jinými slovy, v řízení o námitkách nelze zkoumat námitky, které by mohly být uplatněny v řízení o přestupku (viz např. rozsudek NSS ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87).
27. Na těchto základních východiscích jsou postavena i rozhodnutí městského úřadu a žalovaného a soud neshledal, že by pochybili při jejich aplikaci na skutkový stav nyní projednávané věci.
28. Žalobce namítá, že žalovaný v rozporu se správní praxí posoudil pouze oznámení od věcně příslušného oddělení policie, a nikoliv také pokutové bloky. Takové tvrzení žalobce však nemá oporu ve spisu, neboť městský úřad si v souladu s rozhodnutím NSS ze dne 24. 8. 2010,

č. j. 5 As 39/2010-76, vyžádal zaslání kopií pokutových bloků ze dne 7. 1. 2022 a ze dne 28. 5. 2021 a následně v souladu s výše uvedenými pravidly pro řízení o námitkách ověřil, že obsahují zákonem požadované náležitosti, a jsou proto způsobilým podkladem pro záznam bodů. Zjištění městského úřadu následně přezkoumal i žalovaný. Měl-li však žalobce námitkou absence posouzení pokutových bloků na mysli, že správní orgány nepřezkoumaly správnost a zákonnost pokutového bloku, nezbyvá než jej odkázat na výše shrnutou judikaturu vymezující rozsah přezkumu v řízení o námitkách. Postupu správních orgánů, které přezkoumaly způsobilost podkladů pro záznam bodů v žalobcově kartě řidiče, nemá soud co vytknout.

29. Blok ze dne 7. 1. 2022, B1532522, totiž skutečně obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, rodné číslo, adresu místa pobytu, číslo občanského a řidičského průkazu, ze kterého byla ověřena totožnost žalobce a identifikace vozidla) a přestupkové jednání, které je popsáno textem: „*dne 7. 01. 2022 v 15:25 hod. na sil. I/10, 10 km Lovenice u č. p. XA ve směru jízdy Držkov § 18/4 – Rychlost v obci 50/78/75 km/h*“. Dále je uvedeno, že pokuta byla uložena za přestupek podle „*125c/1 f / 3 zák. č. 361/2000 Sb.*“ Blok obsahuje též údaj o výši pokuty (1000 Kč), místo vydání pokutového bloku, datum 7. 1. 2022, služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby, a nakonec znovu datum 7. 1. 2022 a podpis žalobce (byť uvedený s mírnou odchylkou od podpisového řádku). Námitku žalobce o absenci jeho podpisu je tedy nutné označit za lichou.
30. Žalobce dále namítá, že v kolonce č. 9 „*není uvedeno místo, kde má být uhrazena sankce*“. K tomu soud dodává, že kolonka č. 9 je vyplněna textem „*TERMINÁL*“. Z vyjádření Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Libereckého kraje, k podnětu k přezkumnému řízení ze dne 27. 4. 2022 vyplývá, že žalobce pokutu uhradil na místě prostřednictvím platebního terminálu policejní hlídce DI Jablonec, byť na příkazový blok na místě nezaplacený. Vzhledem k této skutečnosti je zřejmé, že vyplnění kolonky „*Uloženou pokutu zaplaťte ve lhůtě splatnosti na účet uvedený na složenke nebo na místě*“ údajem o místě, kde lze pokutu zaplatit, by bylo nadbytečné, neboť žalobce již pokutu uhradil.
31. Krom toho, soud připomíná, že není namístě, aby správní orgány hodnotily pokutové bloky po obsahové a formální stránce silně formalisticky. Naopak s ohledem na specifika blokového řízení by byla rigidní přísnost v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu, z níž mimo jiné vyplývá, že na pokutovém bloku ob stojí vada či chyba, která nesměruje ke zpochybnění skutečnosti, že se žalobce dopustil přestupku (viz rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20). Takovou vadou pak podle uvedeného rozhodnutí není ani absence poučení o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích jejího nezaplacení, neboť: „*Ani tento nedostatek nemůže zpochybnit způsobilost pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru, neboť placení pokuty nesouvisí s tím, zda se přestupce dopustil přestupku či nikoliv.*“
32. Pokutovému bloku ze dne 28. 5. 2021, B1531574, pak žalobce vytýká, že není vlivem zápisu zjevné místo spáchání přestupku ani popis přestupkového jednání. Jak i sám žalovaný v žalobou napadaném rozhodnutí uznal, kopie pokutového bloku je skutečně hůře čitelná (což může být zapříčiněno jeho stářím). Soud však zdůrazňuje, že z rozhodnutí NSS ze dne 13. 8. 2018, č. j. 3 As 82/2017-24, vyplývá, že: „*Pouhá skutečnost, že je údaj obtížně čitelný, ještě sama o sobě nečiní blok nezpůsobilým podkladem pro záznam bodů.*“ Soud byl schopen (i za pomoci porovnání s údaji uvedenými v oznámení Policie ČR o uložení pokuty příkazem na místě) ověřit popis přestupkového jednání a místo skutku [žalobce dne 28. 5. 2021 v 13:29 h

v Dalešicích u „OÚ“ (tj. obecního úřadu) překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem v obci – dovolená rychlost 50 km/h, naměřená rychlost 67 km/h, po odečtu 64 km/h – čímž porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, a dopustil se tak přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona]. Žalobní námitka je tedy nedůvodná.

33. Lze shrnout, že žalobce je na pokutových blocích jednoznačně identifikován jménem, číslem občanského průkazu, případně číslem řidičského průkazu. Na pokutových blocích je konkrétně uvedeno místo i čas spáchání přestupku. Také je dostatečně konkrétně popsáno přestupkové jednání a jeho právní kvalifikace odkazem na příslušné zákonné ustanovení. S ohledem na specifika blokového řízení je přitom možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39).
34. S ohledem na výše uvedené nemají námitky žalobce vůči blokům ze dne 7. 1. 2022, B1532522, a ze dne 28. 5. 2021, B1531574, oporu ve zjištěném skutkovém stavu.
35. S námitkou zdůrazňující zásadu legitimního očekávání lze souhlasit pouze potud, že správní orgány napříč Českou republikou by měly rozhodovat v obdobných případech obdobně, aby byla zaručena rovnost účastníků před zákonem. Ke sjednocování správní praxe však slouží právě judikatura správních soudů, k níž by měly správní orgány přihlížet a respektovat závěry v ní vyslovené i v případě, kdy nejsou ze zákona vázány názorem uvedeným ve zrušujícím rozsudku ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s.
36. Dále je však třeba připomenout např. rozsudek č. j. 5 As 187/2017-62, v němž Nejvyšší správní soud s odkazem na svou dřívější judikaturu poukázal na závěry usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006-132, č. 1915/2009 Sb. NSS, který vymezil podmínky, za nichž správní praxí zakládá legitimní očekávání, a navazujícího rozsudku 24. 2. 2010, č. j. 6 Ads 88/2006-159, č. 2059/2010 Sb. NSS, podle kterého správní praxe opírající se o nezákonný výklad nemůže zpravidla založit legitimní očekávání u adresátů správy, že tak bude setrvale postupováno i do budoucna. A dodal, že „[i] kdyby Krajský úřad Moravskoslezského kraje skutečně v některých svých rozhodnutích ve věcech námitek proti záznamu bodů v registru řidičů v plném rozsahu přezkoumával zákonnost původních rozhodnutí o přestupcích, jak naznačuje stěžovatel, nejednalo by se o setrvalou správní praxi žalovaného a tedy způsobitou založit legitimní očekávání pro řízení vedené jiným krajským úřadem [...]. Pokud by různé krajské úřady jako odvolací orgány rozhodovaly odlišně, nevzniklo by stěžovateli žádné legitimní očekávání, neboť takové nevznikne z neustálené praxe. Dále pak [...] by stěžovatelem tvrzeňá praxe Krajského úřadu Moravskoslezského kraje byla v rozporu se zákonem, a tedy by se jí stěžovatel nemohl úspěšně dovolávat.“
37. I pokud by správní orgány v žalobcem přiložených rozhodnutích týkajících se jiných přestupců skutečně ve věcech námitek proti záznamu bodů v registru řidičů v plném rozsahu přezkoumávaly zákonnost původních rozhodnutí o přestupcích, jednalo by se o postup odporující povaze námitkového řízení a výše zmíněné judikatuře. Takový postup by nemohl žalobci založit legitimní očekávání. Postupem ani rozhodnutím žalovaného tak nebyla narušena rovnost účastníků před zákonem, jak tvrdí žalobce, a nedošlo ani k porušení § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, resp. zásady legitimního očekávání. Z tohoto důvodu soud neprováděl důkaz připojenými rozhodnutími ani bloky týkajícími se jiných osob.

38. Žalobce dále nesouhlasil se závěrem žalovaného, že podpisem pokutových bloků aproboval jejich správnost a dal souhlas s projednáním v blokovém řízení. Žalobce v tomto postupu spatřuje snahu správních orgánů přenést odpovědnost za zákonnost a správnost pokutového bloku na něj. S tímto názorem žalobce se soud neztotožňuje, neboť vydání rozhodnutí v blokovém řízení je podmíněno právě souhlasem přestupce s právní kvalifikací přestupku a jeho ochotou zaplatit pokutu. Svým podpisem tak žalobce vlastně správnost pokutového bloku potvrzuje. Podpis pokutového bloku rozhodně není pouhou formalitou, neboť teprve okamžikem podpisu je vydáno rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81).
39. Přestupce svým podpisem vyjadřuje souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně kvalifikován. Pokud má přestupce za to, že údaje uvedené v pokutovém bloku nejsou správné (např. že se přestupek vůbec nestal nebo se odehrál jinak, je nesprávně kvalifikován atd.), není jeho povinností pokutový blok podepsat. V případě absence podpisu nedojde k vydání rozhodnutí v blokovém řízení a přestupek bude třeba řešit ve *standardním* přestupkovém řízení. Lze si jen obtížně představit účastníka řízení, který si alespoň průměrným způsobem chrání svá práva, že by dobrovolně podepsal pokutový blok, přestože by s tím, co je v něm uvedeno, nesouhlasil, nebo tomu vůbec neporozuměl anebo měl pochybnosti o správnosti tam uvedených údajů.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

40. Soud neshledal žalobu důvodnou a nezjistil ani žádné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
41. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou úřední činnost.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. července 2024

Mgr. Lenka Oulíková v. r.
předsedkyně senátu